

عنوان

بخشنامه مزد سال ۱۳۶۳

برای دسترسی به کلیه قوانین و مقررات، آموزش ها و مقالات تخصصی قانون کار

در سایت اینترنتی کارتابان

اینجا کلیک کنید

شورای عالی کار پس از نشست‌های متوالی با در نظر گرفتن وضعیت اقتصادی و جنگ تحمیلی و به منظور جلوگیری از کاهش قدرت خرید کارگران و عدم ایجاد تورم از یک سو و از سوی دیگر ترمیم قسمتی از کسری شاخص هزینه‌های کارگران این قشر زحمتکش و بازوان پر توان انقلاب اسلامی متناسب با بهبود کمی و کیفی حاصل کار و تقلیل ضایعات و عرضه، لیاقت و شایستگی کارکنان در حسن جریان امور کارگاه در اسفندماه سال ۱۳۶۲ با توجه به ماده (۲۲) قانون کار و تبصره (۵) ماده واحده قانون اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در کارگاه‌ها و با تایید شورای محترم اقتصاد از اول فروردین ماه سال ۱۳۶۳ حداقل مزد و مقررات مربوط به اعطای ترفیع سنواتی و ارتقای طبقه (شغل) کلیه کارگران مشمول قانون کار، موسسات دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی و کارگاه‌های صنعتی و تولیدی و خدماتی و حرف را در سراسر کشور به شرح زیر تصویب نمود:

بند ۱- حداقل مزد روزانه کارگر عادی مشمول قانون کار در سراسر کشور به مبلغ ۶۳۵ ریال تثبیت می‌گردد.

بند ۲- در سال ۱۳۶۳ روزانه مبلغ ۶۰ ریال به عنوان پایه (سنوات) پس از گذشت یک سال از تاریخ استخدام در سال ۱۳۶۲ و یا گذشت یک سال از تاریخ استحقاق آخرین پایه (سنوات) به کارگران اعم از این که کارگاه مربوطه دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل بوده و یا فاقد این طرح باشد تعلق می‌گیرد که بایستی به مزد آنان اضافه و پرداخت گردد.

تبصره ۱- در کارگاه‌هایی که طرح طبقه‌بندی مشاغل آنها طبق نظام ارزیابی جدید تهیه و در سال ۱۳۶۲ به تصویب رسیده است مازند محاسبه مبلغ ریالی پایه (سنوات) فوق به میزان همان مبالغ پیش بینی شده مندرج در دستورالعمل اجرایی طرح مربوطه می‌باشند.

تبصره ۲- در کارگاه‌هایی که مزد گروهی از کارگران به صورت کارمزد پرداخت می‌شود (اعم از این که قسمت ثابت مزد داشته یا فاقد این قسمت باشند) در اجرای مفاد این بند بایستی حتی الامکان با توجه به دستورالعمل وزارت کار و امور اجتماعی فقط نسبت به افزایش نرخ و یا ملاک‌های کارمزد اقدام شود و یا در غیر این صورت مبلغ ریالی پایه (سنوات) باید عیناً به صورت ثابت به همراه مزد روزانه پرداخت گردد.

تبصره ۳- به کارگران فصلی که مدت کارشان در طول سال گذشته بیش از ۶ ماه باشد همان مبلغ روزانه ۶۰ ریال و به کارگران فصلی که کمتر از این مدت کار کرده باشند روزانه ۳۰ ریال به عنوان پایه (سنوات) تعلق می‌گیرد.

بند ۳- کارفرمایان و مدیران کارگاه‌های صنعتی و تولیدی و خدماتی می‌توانند از اول تا پایان سال ۱۳۶۳ یک باره و یا به تدریج با توجه به عوامل مندرج در تبصره (۳) همین بند نسبت به ارزیابی لیاقت و شایستگی کارگران مشمول قانون کار تحت نظارت اقدام نموده و در صورت تشخیص تا حداکثر به بیست درصد از کل کارگران یک پایه (مبلغ ۶۰ ریال) تحت عنوان ترفیع پایه لیاقت و شایستگی به مزد روزانه هر یک از آنان اضافه و پرداخت نمایند.

تبصره ۱- در کارگاه‌های تحت نظارت دولت و یا وابسته به دولت و ارگان‌ها و نهادهای انقلاب اسلامی پرداخت مبلغ ریالی پایه ترفیع لیاقت و شایستگی منوط به تایید وزیر و یا بالاترین مقام مسئول مربوطه خواهد بود.

تبصره ۲- در کارگاه‌هایی که طرح طبقه‌بندی مشاغل آنها در سال ۱۳۶۲ به تصویب رسیده است فقط تا حداکثر به ده درصد از کل کارگران می‌توان پایه ترفیع لیاقت و شایستگی پرداخت نمود و مبلغ ریالی پایه مزبور برای هر کارگر معادل مبلغ ریالی پایه استحقاقی وی می‌باشد.

تبصره ۳- عوامل ارزیابی که باید در تشخیص لیاقت و شایستگی کارگران ملاک عمل واقع گردد عبارتند از:

وقت شناسی، علاقمندی به کار، حسن همکاری و رفتار، کوشش در جهت بهبود کمی و کیفی حاصل کار، کوشش در جهت تقلیل ضایعات، کاردانی، رعایت مقررات و دستورات، علاقمندی به فراگیری و بالا بردن سطح مهارت‌ها، انجام کارهای فوق برنامه، قابلیت تطبیق، خلاقیت و ابتکار.

بند ۴- پرداخت اضافه دستمزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاهها در سال ۱۳۶۳ طبق دستورالعمل وزارت کار و امور اجتماعی باید انجام شود. در هر حال هیچ کارگاهی حق ندارد کمتر یا بیشتر از مقررات این تصویبنامه در مورد افزایش دستمزد یا هر نوع مزایای دیگر اقدام نماید.

بند ۵- مقررات این تصویبنامه شامل حال دانش‌آموزان و دانشجویانی که در ایام تعطیلات تابستانی سال ۱۳۶۳ به طور موقت در کارگاهها به کار مشغول می‌شوند نخواهد بود و مزد ایام کار آنها با توافق طرفین تعیین و پرداخت خواهد شد.

بند ۶- وجوه پرداختی از بابت اجرای این مصوبه به کارگران را نمی‌توان ملاک افزایش نرخ کالای تولیدی و یا خدمات ارائه شده کارگاه قرار داد.

وزیر کار و امور اجتماعی - ابوالقاسم سرحدی زادی

دستورالعمل نحوه محاسبه افزایش دستمزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) موضوع بند (۴) مصوبه مورخ اسفندماه ۱۳۶۲ شورای عالی کار

شماره: ۱۵۲۴۸/م

تاریخ: ۱۳۶۲/۱۲/۱۲

الف - نحوه اجرا، مربوط به آن دسته از کارگاههایی که دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل مصوب بوده و طرح‌های آنها قبل از سال ۱۳۶۰ به تصویب رسیده است:

۱- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر افزایش یک یا چند پایه به دستمزد قبلی وی پیش‌بینی شده باشد برای هر پایه مبلغ ۶۰ ریال در روز در نظر گرفته شود.

۲- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر پرداخت مابه‌التفاوت مبلغ ریالی طبقه قبلی و طبقه جدید پیش‌بینی شده باشد می‌باید مابه‌التفاوت مبلغ ریالی پایه یک طبقه شغلی قبلی و شغلی جدید به وی پرداخت شود.

۳- چنانچه هیچ کدام از مفاد بندهای (۱) و (۲) این دستورالعمل در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه پیش‌بینی نشده باشد جهت تعیین تکلیف از اداره کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری وزارت کار و امور اجتماعی استفسار گردد.

ب - مبلغ ریالی اضافه مزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاههایی که طبق نظام جدید ارزیابی مشاغل طرح تهیه گردیده از تاریخ تصویب طرح برابر دستورالعمل اجرایی طرح تعیین و پرداخت می‌گردد.

ج - پرداخت اضافه مزد ناشی از ارتقای شغل در کارگاههایی که فاقد طرح طبقه‌بندی مشاغل هستند می‌باید با توجه به ضوابط مزدی، رویه و یا عرف کارگاه در گذشته انجام شود.

مدیر کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری - غلامرضا خانلرخانی

دستورالعمل نحوه محاسبه افزایش نرخ و یا ملاک‌های محاسبه کارمزد موضوع تبصره (۲) بند (۲) مصوبه مزد مورخ اسفندماه ۱۳۶۲ شورای عالی کار

شماره: 15250/م

تاریخ: ۱۳۶۲/۱۲/۱۲

به منظور محاسبه افزایش نرخ و یا ملاک‌های محاسبه کارمزد به جای پرداخت مبلغ ریالی پایه (سنوات) در مورد کارگرانی که تمام و یا قسمتی از مزدشان به صورت کارمزد پرداخت می‌شود می‌توان با استفاده از روش‌های زیر افزایش مزبور را و یا این که عینا نرخ و ملاک‌های مابه ازای مبلغ ریالی پایه (سنوات) به میزان روزانه ۶۰ ریال را به دست آورد.

الف - اگر در قسمت مورد نظر از کارگاه فقط یک نوع کالا تولید می‌شود فرمول‌های مربوطه عبارتند از:

فرمول (1)

معدل تولید روزانه یک نفر در قسمت مورد نظر ÷ ۶۰ ریال = میزان افزایش نرخ

فرمول (2)

معدل تولید روزانه یک نفر در قسمت مورد نظر ÷ (۶۰ ریال × تعداد نفرات قسمت) = میزان افزایش نرخ

فرمول (3)

معدل مبلغ کل کارمزدی قسمت مورد نظر ÷ (معدل مبلغ کل کارمزدی قسمت مورد نظر + (۶۰ ریال × تعداد نفرات قسمت)) × نرخ فعلی =
نرخ جدید

توضیح:

فرمول‌های (۱) و (۲) میزان افزایش نرخ کارمزد را مشخص می‌سازد (لذا با افزودن این میزان به نرخ قبلی نرخ جدید به دست می‌آید) و فرمول (۳) عینا نرخ کارمزدی جدید را به دست می‌دهد. کاربرد هر یک از سه فرمول مزبور انتخابی بوده و بستگی به وضعیت کارگاه دارد. برای تعیین معدل‌ها حداقل باید یک دوره شش ماهه تولید در نظر گرفته شود.

ب- اگر در قسمت مورد نظر از کارگاه چند نوع کالای مختلف و با نرخ‌ها و یا ملاک‌های کارمزدی متفاوت تولید می‌شود. برای به دست آوردن نرخ کارمزد جدید هر کالا منحصرأ باید از فرمول (۳) بند (الف) استفاده شود. بدین ترتیب که نرخ کارمزدی فعلی هر یک از کالاها جداگانه در فرمول مزبور تاثیر داده می‌شود تا نرخ جدید آن حاصل گردد.

مدیر کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری - غلامرضا خاخرخانی